

arbres i els rossinyols no canten en les verdisses.... Xiscla, folla, la tramontana i un vol d'aurenets s'acomiaden de nosaltres per a empendrer son anyal romiatge cap a les terres del sol.... L'hivern s'atança. Bentost veurem planar per la Natura, despullada de ses vistoses gales, el fatídic espectre, talment el de la Parca malestruga.....

LLUIS G. BOVER I OLIVERAS.

ELS GRANS POETES CATALANS

LA CAIGUDA DE LA FRUITA

Misteri tardoral. ¡Oh mort divina
de la fruita que cau sense dolor!
Jo adoro la sagrada pesantor
del fruit sucós, quan el setembre fina.

Tresor de llet i mel, or vell i grana
perfum assoleiat; ¡Oh, plenitut
d'aquella flor petita, que ha caigut
l'encís fecond de ta vida galana!

I la dòna s'ajup i omple la gerra
del fruit miraculós que cull de terra,
¡Miracle de la fruita i de les mans!

L'amor encen la llar. Si'l fret perdura,
treurem del gerricó la bresca pura
per endolcir la boca dels infants.

JOAN M. GUASCH.